ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1998

Vyhlásené: 13.11.1998 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

341

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 26. júna 1973 na 58. zasadnutí Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce bol v Ženeve prijatý Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o minimálnom veku na prijatie do zamestnania č. 138. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 660 z 27. júna 1997 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 9. septembra 1997. Ratifikačná listina bola uložená a zaregistrovaná u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce v Ženeve 29. septembra 1997. Dohovor nadobudol platnosť 19. júna 1976 v súlade s článkom 12 ods. 2 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 29. septembra 1998 v súlade s článkom 12 ods. 3.
Pri uložení ratifikačnej listiny urobila Slovenská republika vyhlásenie v tomto znení:

„V súlade s článkom 2 ods. 1 Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o minimálnom veku na prijatie do zamestnania č. 138 je na území Slovenskej republiky a na dopravných prostriedkoch registrovaných na území Slovenskej republiky minimálny vek na prijatie do zamestnania alebo do práce dovŕšenie 15 rokov veku u fyzickej osoby podľa § 11 ods. 1 Zákonníka práce č. 65/1995 Zb. v znení neskorších predpisov.“

V súlade s článkom 10 ods. 5 písm. a) dohovoru prijatie záväzkov tohto dohovoru Slovenskou republikou zahŕňa vypovedanie Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o určení minimálneho veku detí na prijatie do zamestnania v priemysle č. 5 z roku 1919 (č. 82/1922 Zb. a bod 2 oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 110/1997 Z. z.). V súlade s článkom 10 ods. 5 písm. b) dohovoru prijatie záväzkov tohto dohovoru Slovenskou republikou zahŕňa vypovedanie Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o veku detí na prijatie do zamestnania v poľnohospodárstve č. 10 z roku 1921 (č. 98/1924 Zb. a bod 3 oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 110/1997 Z. z.).

V súlade s článkom 10 ods. 4 písm. f) dohovoru prijatie záväzkov tohto dohovoru Slovenskou republikou má ipso iure za následok okamžité vypovedanie Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o minimálnom veku na prijatie do zamestnania pod zemou v baniach č. 123 z roku 1965 (oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 507/1990 Zb. a bod 42 oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 110/1997 Z. z.).

DOHOVOR 138

Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o minimálnom veku na prijatie do zamestnania č. 138 z roku 1973[1]) Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú do Ženevy zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce a ktorá sa zišla na svojom päťdesiatom ôsmom zasadnutí 6. júna 1973, rozhodnúc o prijatí určitých návrhov, ak ide o minimálny vek na prijatie do zamestnania, čo je štvrtý bod programu zasadnutia, berúc na vedomie podmienky Dohovoru o minimálnom veku (Priemysel) z roku 1919, Dohovoru o minimálnom veku (Námorníctvo) z roku 1920, Dohovoru o minimálnom veku (Poľnohospodárstvo) z roku 1921, Dohovoru o minimálnom veku (Kuriči a pomocní kuriči) z roku 1921, Dohovoru o minimálnom veku (Zamestnávanie v mimopriemyselných odvetviach) z roku 1932, revidovaného Dohovoru o minimálnom veku (Námorníctvo) z roku 1936, revidovaného Dohovoru o minimálnom veku (Priemysel) z roku 1937, revidovaného Dohovoru o minimálnom veku (Zamestnávanie v mimopriemyselných odvetviach) z roku 1937, Dohovoru o minimálnom veku (Rybári) z roku 1959 a Dohovoru o minimálnom veku (Práce v podzemí) z roku 1965, berúc do úvahy, že nastal čas vytvoriť všeobecný dokument vzhľadom na predmet úpravy, ktorý by postupne nahradil existujúce dokumenty vzťahujúce sa na vymedzené hospodárske odvetvia, s cieľom dosiahnuť celkové zrušenie detskej práce, a určujúc, že tento dokument má mať formu medzinárodného dohovoru, prijíma dvadsiateho šiesteho júna tisícdeväťstosedemdesiattri tento dohovor, ktorý sa môže uvádzať aj ako Dohovor o minimálnom veku z roku 1973:

Článok 1

Každý člen,[2]) pre ktorého je tento dohovor v platnosti, sa zaväzuje uskutočňovať vnútroštátnu politiku určenú na zabezpečenie účinného odstránenia detskej práce a postupne zvyšovať minimálny vek na prijatie do zamestnania alebo do práce na úroveň zodpovedajúcu najúplnejšiemu fyzickému a duševnému vývoju mladistvých.

Článok 2

1. Každý člen, ktorý ratifikuje tento dohovor, vo vyhlásení pripojenom k svojej ratifikácii určí minimálny vek na prijatie do zamestnania alebo do práce na svojom území a v dopravných prostriedkoch zaregistrovaných na svojom území; podľa článkov 4 až 8 tohto dohovoru žiadna osoba, ktorá nedovŕšila tento vek, sa neprijme do zamestnania alebo do práce v žiadnom povolaní.
2. Každý člen, ktorý ratifikoval tento dohovor, môže následne v ďalších vyhláseniach oznámiť generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, že určuje minimálny vek vyšší ako ten, ktorý uviedol predtým.
3. Minimálny vek určený podľa odseku 1 tohto článku nie je nižší ako vek skončenia povinnej školskej dochádzky a v nijakom prípade nie je nižší ako 15 rokov.
4. Napriek ustanoveniam odseku 3 tohto článku člen, ktorého hospodárstvo a vzdelávacie zariadenia nie sú dostatočne rozvinuté, môže po konzultácii s príslušnými organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov,[3]) kde takéto organizácie existujú, na začiatku určiť minimálny vek 14 rokov.
5. Každý člen, ktorý určil minimálny vek 14 rokov podľa ustanovení predchádzajúceho odseku, zahrnie do svojich správ o aplikácii tohto dohovoru predložených podľa článku 22 Ústavy Medzinárodnej organizácie práce oznámenie
   a) že jeho dôvod na takýto postup pretrváva alebo
   b) že sa vzdáva svojho práva používať predmetné ustanovenie od určeného dátumu.

Článok 3

1. Minimálny vek na prijatie do akéhokoľvek druhu zamestnania alebo práce, ktoré by svojím charakterom alebo v podmienkach, za ktorých sa vykonávajú, pri nebezpečenstve ohrozenia zdravia, bezpečnosti alebo morálky mladistvých, nie je nižší ako 18 rokov.
2. Druhy zamestnania alebo práce, na ktoré sa vzťahuje odsek 1 tohto článku, určia vnútroštátne zákony alebo iné právne predpisy a úpravy, alebo príslušné úrady po konzultácii s príslušnými organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, kde takéto organizácie existujú.

3. Napriek ustanoveniam odseku 1 tohto článku vnútroštátne zákony alebo iné právne predpisy a úpravy, alebo príslušné úrady môžu po konzultácii s príslušnými organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, kde takéto organizácie existujú, povoliť zamestnávanie alebo prácu od veku 16 rokov pod podmienkou, že zdravie, bezpečnosť a morálka zainteresovaných mladistvých sú úplne chránené a že mladiství prešli osobitnou výučbou alebo získali odborné vzdelanie v príslušnom odvetví činnosti.

Článok 4

1. Ak je to potrebné, príslušný úrad po konzultácii s príslušnými organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, kde takéto organizácie existujú, môže vylúčiť z aplikácie tohto dohovoru obmedzené kategórie zamestnania alebo práce v prípadoch, keď vznikajú osobitné a podstatné problémy pri jeho aplikácii.
2. Každý člen, ktorý ratifikuje tento dohovor, zaradí do svojej prvej správy o aplikácii dohovoru predloženej podľa článku 22 Ústavy Medzinárodnej organizácie práce zoznam akýchkoľvek kategórií, ktoré sa vylúčili podľa odseku 1 tohto článku, pričom uvedie dôvody na takéto vylúčenie, a v následných správach uvedie stav svojho práva a praxe vo vzťahu k vylúčeným kategóriám a rozsah, v akom sa tento dohovor aplikoval alebo sa navrhuje jeho aplikovanie k uvedeným kategóriám.
3. Tento článok neoprávňuje vylúčiť z rozsahu aplikácie dohovoru zamestnanie alebo prácu podľa článku 3.

Článok 5

1. Člen, ktorého hospodárstvo a administratívno-materiálne možnosti nie sú dostatočne rozvinuté, môže po konzultácii s príslušnými organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, kde takéto organizácie existujú, zo začiatku obmedziť rozsah aplikácie tohto dohovoru.
2. Každý člen, ktorý využíva ustanovenia odseku 1 tohto článku, vo vyhlásení pripojenom k ratifikácii uvedie odvetvia hospodárskej činnosti alebo druhy podnikov, na ktoré sa aplikujú ustanovenia dohovoru.
3. Ustanovenia dohovoru sa aplikujú minimálne na bane a kameňolomy, priemyselnú výrobu, stavebníctvo, energetiku, plynové a vodné hospodárstvo, zdravotnícke služby, dopravu, skladovanie a komunikácie, plantáže a iné poľnohospodárske podniky, ktorých produkcia slúži hlavne na obchodné účely, okrem rodinných a malých hospodárstiev, ktorých produkcia slúži na miestnu spotrebu a ktoré nepravidelne zamestnávajú prenajatých pracovníkov.
4. Ktorýkoľvek člen, ktorý obmedzil rozsah aplikácie tohto dohovoru podľa tohto článku
   a) vo svojich správach podľa článku 22 Ústavy Medzinárodnej organizácie práce uvedie všeobecný stav v zamestnávaní alebo práci mladistvých a detí v odvetviach činností, ktoré sú vylúčené z rozsahu aplikácie tohto dohovoru, a akýkoľvek pokrok, ktorý sa dosiahol smerom k širšej aplikácii ustanovení dohovoru,
   b) môže kedykoľvek formálne rozšíriť rozsah aplikovania dohovoru vyhlásením adresovaným generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce.

Článok 6

Tento dohovor sa neaplikuje na prácu, ktorú vykonávajú deti a mladiství v škole v rámci všeobecného, odborného alebo praktického vzdelávania alebo v iných vzdelávacích inštitúciách, alebo na prácu, ktorú vykonávajú aspoň 14-ročné osoby v podnikoch, kde sa takáto práca vykonáva, v súlade s podmienkami, ktoré určili príslušné úrady po konzultácii s príslušnými organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, kde takéto organizácie existujú, pričom je neoddeliteľnou súčasťou

a) procesu vzdelávania alebo odbornej prípravy, za ktoré je škola alebo inštitúcia odborného vzdelávania v prvom rade zodpovedná,
b) programu odborného vzdelávania hlavne a úplne v podniku, ktorého program schválil príslušný úrad, alebo

c) programu poradenstva alebo orientácie určenej na uľahčenie výberu povolania alebo druhu odbornej prípravy.

Článok 7

1. Vnútroštátne zákony alebo iné právne predpisy a úpravy môžu povoliť zamestnávanie alebo prácu osôb vo veku 13 až 15 rokov pri ľahšej práci,
   a) pri ktorej nie je pravdepodobné, že poškodí ich zdravie alebo vývoj, a
   b) ktorá nepriaznivo neovplyvní ich školskú dochádzku, ich účasť na programoch odbornej orientácie alebo odbornej prípravy schválených príslušným úradom alebo ich schopnosť mať prospech z poskytovania výučby.
2. Vnútroštátne zákony alebo právne predpisy a úpravy môžu povoliť aj zamestnávanie alebo prácu osôb, ktoré sú vo veku aspoň 15 rokov, ale ešte neskončili povinnú školskú dochádzku, na prácu, ktorá spĺňa požiadavky ustanovené v odseku 1 písm. a) a b) tohto článku.
3. Príslušné úrady určia činnosti, pri ktorých sa zamestnávanie alebo práca môže povoliť podľa odseku 1 a 2 tohto článku, a určia počet hodín a podmienky, za ktorých sa takéto zamestnávanie alebo práca môžu vykonávať.
4. Napriek ustanoveniam odsekov 1 a 2 tohto článku člen, ktorý využíval ustanovenia článku 2 ods. 4 tohto dohovoru, môže, ak takto postupuje, nahradiť vek 13 až 15 rokov vekom 12 až 14 rokov v odseku 1 a vek 15 rokov vekom 14 rokov v odseku 2 tohto článku.

Článok 8

1. Po konzultácii s príslušnými organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, kde takéto organizácie existujú, príslušný úrad môže na základe povolenia poskytnutého v jednotlivých prípadoch povoliť výnimky zákazu zamestnávania alebo práce ustanoveného v článku 2 tohto dohovoru na taký cieľ, ako je účinkovanie v umeleckých predstaveniach.
2. Takto poskytnuté povolenia sa obmedzia počtom hodín a uvedú sa podmienky, za ktorých zamestnávanie alebo práca je povolená.

Článok 9

1. Príslušné úrady prijmú na zabezpečenie účinného uplatňovania ustanovení tohto dohovoru všetky nevyhnutné opatrenia vrátane ustanovení o primeraných pokutách.
2. Vnútroštátne zákony alebo iné právne predpisy a úpravy, alebo príslušné úrady určia osoby zodpovedné za dodržiavanie ustanovení, ktorými sa aplikuje tento dohovor.
3. Vnútroštátne zákony alebo iné právne predpisy a úpravy, alebo príslušné úrady stanovia registre alebo iné dokumenty, ktoré uchováva a sprístupňuje zamestnávateľ; takéto registre alebo dokumenty vždy obsahujú mená aj riadne overený vek alebo dátum narodenia osôb, ktoré zamestnáva alebo ktoré preňho pracujú a ktoré sú mladšie ako 18 rokov.

Článok 10

1. Tento dohovor reviduje za podmienok uvedených v tomto článku Dohovor o minimálnom veku (Priemysel) z roku 1919, Dohovor o minimálnom veku (Námorníctvo) z roku 1920, Dohovor o minimálnom veku (Poľnohospodárstvo) z roku 1921, Dohovor o minimálnom veku (Kuriči a pomocní kuriči) z roku 1921, Dohovor o minimálnom veku (Zamestnávanie v mimopriemyselných odvetviach) z roku 1932, revidovaný Dohovor o minimálnom veku (Námorníctvo) z roku 1936, revidovaný Dohovor o minimálnom veku (Priemysel) z roku 1937, revidovaný Dohovor o minimálnom veku (Zamestnávanie v mimopriemyselných odvetviach) z roku 1937, Dohovor o minimálnom veku (Rybári) z roku 1959 a Dohovor o minimálnom veku (Práce v podzemí) z roku 1965.
2. Nadobudnutie platnosti tohto dohovoru neuzatvára revidovaný Dohovor o minimálnom veku (Námorníctvo) z roku 1936, revidovaný Dohovor o minimálnom veku (Priemysel) z roku 1937, revidovaný Dohovor o minimálnom veku (Zamestnávanie v mimopriemyselných odvetviach) z roku 1937, Dohovor o minimálnom veku (Rybári) z roku 1959 a Dohovor o minimálnom veku (Práce v podzemí) z roku 1965 na ďalšiu ratifikáciu.

3. Dohovor o minimálnom veku (Priemysel) z roku 1919, Dohovor o minimálnom veku (Námorníctvo) z roku 1920, Dohovor o minimálnom veku (Poľnohospodárstvo) z roku 1921 a Dohovor o minimálnom veku (Kuriči a pomocní kuriči) z roku 1921 sa uzatvoria na ďalšiu ratifikáciu, ak všetky strany týchto dohovorov súhlasia s takýmto uzatvorením na základe ratifikácie tohto dohovoru alebo na základe vyhlásenia oznámeného generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce.
4. Keď záväzky tohto dohovoru sa prijmú
   a) členom, ktorý je zmluvnou stranou revidovaného Dohovoru o minimálnom veku (Priemysel) z roku 1937, a určený minimálny vek nie je nižší ako 15 rokov podľa článku 2 tohto dohovoru, má to ipso iure za následok okamžité vypovedanie uvedeného dohovoru,
   b) ak ide o zamestnávanie v mimopriemyselných odvetviach, ako sa uvádza v Dohovore o minimálnom veku (Zamestnávanie v mimopriemyselných odvetviach) z roku 1932, členom, ktorý je zmluvnou stranou tohto dohovoru, má to ipso iure za následok okamžité vypovedanie uvedeného dohovoru,
   c) ak ide o zamestnávanie v mimopriemyselných odvetviach, ako sa uvádza v revidovanom Dohovore o minimálnom veku (Zamestnávanie v mimopriemyselných odvetviach) z roku 1937, členom, ktorý je zmluvnou stranou tohto dohovoru, a určený minimálny vek nie je nižší ako 15 rokov podľa článku 2 tohto dohovoru, má to ipso iure za následok okamžité vypovedanie uvedeného dohovoru,
   d) ak ide o zamestnávanie v námorníctve členom, ktorý je zmluvnou stranou revidovaného Dohovoru o minimálnom veku (Námorníctvo) z roku 1936, a určený minimálny vek nie je nižší ako 15 rokov podľa článku 2 tohto dohovoru, alebo člen určí, že článok 3 tohto dohovoru sa aplikuje na zamestnávanie v námorníctve, má to ipso iure za následok okamžité vypovedanie uvedeného dohovoru,
   e) ak ide o zamestnávanie v námorníctve členom, ktorý je zmluvnou stranou Dohovoru o minimálnom veku (Rybári) z roku 1959, a určený minimálny vek nie je nižší ako 15 rokov podľa článku 2 tohto dohovoru, alebo člen určí, že článok 3 tohto dohovoru sa aplikuje na zamestnávanie v námornom rybárstve, má to ipso iure za následok okamžité vypovedanie uvedeného dohovoru,
   f) členom, ktorý je zmluvnou stranou Dohovoru o minimálnom veku (Práce v podzemí) z roku 1965, a podľa článku 2 tohto dohovoru určený minimálny vek nie je nižší ako vek určený v zmysle uvedeného dohovoru, alebo člen určí, že takýto vek sa vzťahuje na zamestnávanie pod zemou v baniach podľa článku 3 tohto dohovoru, má to ipso iure za následok okamžité vypovedanie uvedeného dohovoru,

   ak a keď tento dohovor nadobudne platnosť.
5. Prijatie záväzkov tohto dohovoru
   a) zahŕňa vypovedanie Dohovoru o minimálnom veku (Priemysel) z roku 1919 v súlade s článkom 12 uvedeného dohovoru,
   b) ak ide o poľnohospodárstvo, zahŕňa vypovedanie Dohovoru o minimálnom veku (Poľnohospodárstvo) z roku 1921 v súlade s článkom 9 uvedeného dohovoru,
   c) ak ide o zamestnávanie v námorníctve, zahŕňa vypovedanie Dohovoru o minimálnom veku (Námorníctvo) z roku 1920 v súlade s článkom 10 uvedeného dohovoru a Dohovoru o minimálnom veku (Kuriči a pomocní kuriči) z roku 1921 v súlade s článkom 12 uvedeného dohovoru,

   ak a keď tento dohovor nadobudne platnosť.

Článok 11

Formálne ratifikácie tohto dohovoru sa oznámia generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce na registráciu.

Článok 12

1. Tento dohovor zaväzuje len tých členov Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikácie zaregistroval generálny riaditeľ.

2. Dohovor nadobudne platnosť po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď generálny riaditeľ zaregistroval ratifikácie dohovoru dvoma členmi.
3. Potom tento dohovor nadobudne platnosť pre ktoréhokoľvek člena po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď sa jeho ratifikácia zaregistrovala.

Článok 13

1. Člen, ktorý ratifikoval tento dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď dohovor prvýkrát nadobudol platnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý túto skutočnosť zaregistruje. Takéto vypovedanie nadobudne platnosť rok po dni jeho zaregistrovania.
2. Každý člen, ktorý ratifikoval tento dohovor a nepoužije právo vypovedať ho v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov uvedeného v predchádzajúcom odseku, bude viazaný dohovorom na ďalších desať rokov a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Článok 14

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členom Medzinárodnej organizácie práce registráciu všetkých ratifikácií a vypovedaní, ktoré mu oznámili členovia organizácie.
2. Pri upovedomení členov organizácie o registrácii druhej ratifikácie generálny riaditeľ upozorní členov organizácie na dátum, keď dohovor nadobudne platnosť.

Článok 15

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov na registráciu podľa článku 102 Charty Organizácie Spojených národov úplné podrobnosti o všetkých ratifikáciách a aktoch vypovedania, ktoré zaregistroval podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Článok 16

Vždy, ak to Správna rada Medzinárodného úradu práce považuje za potrebné, predloží generálnej konferencii správu o pôsobení tohto dohovoru a preskúma vhodnosť zaradenia otázky jeho čiastočného alebo úplného revidovania do programu konferencie.

Článok 17

1. Ak konferencia prijme nový dohovor, ktorý reviduje tento dohovor úplne alebo sčasti, potom, ak nový dohovor neustanoví inak,
   a) ratifikácia nového revidovaného dohovoru členom má ipso iure za následok bezprostredné vypovedanie tohto dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 13, ak a keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť,
   b) odo dňa, keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť, tento dohovor prestane byť prístupný ratifikácii zo strany členov.
2. Tento dohovor ostane v každom prípade v platnosti v jeho terajšej forme a obsahu pre tých členov, ktorí ho ratifikovali, ale neratifikovali revidovaný dohovor.

Článok 18

Anglické a francúzske znenia textu tohto dohovoru sú rovnako rozhodujúce.

Uvedený text dohovoru je pôvodný a riadne sa prijal v priebehu päťdesiateho ôsmeho zasadnutia Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce, ktoré sa konalo v Ženeve a bolo vyhlásené za skončené dvadsiateho siedmeho júna 1973.

Na dôkaz toho sme pripojili svoje podpisy dvadsiateho siedmeho júna 1973:

prezident konferencie

BINTU'a TSHIABOLA

generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce

WILFRED JENKS

Text dohovoru, ako je tu uvedený, je presnou kópiou pôvodného textu, ktorý podpísal prezident Medzinárodnej konferencie práce a generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce.

Overená, presná a kompletná kópia.

Za generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce:

FRANCIS MAUPAIN v. r.

právny poradca Medzinárodného úradu práce

Príloha
k č. 341/1998 Z. z.

CONVENTION 138

Convention of the International Labour Organisation concerning Minimum Age for Admission to Employment No. 138/1973

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-eighth Session on 6 June 1973, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to minimum age for admission to employment, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Noting the terms of the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, and

Considering that the time has come to establish a general instrument on the subject, which would gradually replace the existing ones applicable to limited economic sectors, with a view to achieving the total abolition of child labour, and

Having determined that this instrument shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-three the following Convention, which may be cited as the Minimum Age Convention, 1973:

Article 1

Each Member for which this Convention is in force undertakes to pursue a national policy designed to ensure the effective abolition of child labour and to raise progressively the minimum age for admission to employment or work to a level consistent with the fullest physical and mental development of young persons.

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall specify, in a declaration appended to its ratification, a minimum age for admission to employment or work within its territory and on means of transport registered in its territory; subject to Articles 4 or 8 of this Convention, no one under that age shall be admitted to employment or work in any occupation.

2. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office, by further declarations, that it specifies a minimum age higher than that previously specified.

3. The minimum age specified in pursuance of paragraph 1 of this Article shall not be less than the age of completion of compulsory schooling and, in any case, shall not be less than 15 years.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 3 of this Article, a Member whose economy and educational facilities are insufficiently developed may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, initially specify a minimum age of 14 years.

5. Each Member which has specified a minimum age of 14 years in pursuance of the provisions of the preceding paragraph shall include in its reports on the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation a statement –

(a) that its reason for doing so subsists; or
(b) that it renounces its right to avail itself of the provisions in question as from a stated date.

Article 3

1. The minimum age for admission to any type of employment or work which by its nature or the circumstances in which it is carried out is likely to jeopardise the health, safety or morals of young persons shall not be less than 18 years.

2. The types of employment or work to which paragraph 1 of this Article applies shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, national laws or regulations or the competent authority may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, authorise employment or work as from

the age of 16 years on condition that the health, safety and morals of the young persons concerned are fully protected and that the young persons have received adequate specific instruction or vocational training in the relevant branch of activity.

Article 4

1. In so far as necessary, the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, may exclude from the application of this Convention limited categories of employment or work in respect of which special and substantial problems of application arise.

2. Each Member which ratifies this Convention shall list in its first report on the application of the Convention submitted under the article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any categories which may have been excluded in pursuance of paragraph 1 of this Article, giving the reasons for such exclusion, and shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the categories excluded and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of such categories.

3. Employment or work covered by Article 3 of this Convention shall not be excluded from the application of the Convention in pursuance of this Article.

Article 5

1. A Member whose economy and administrative facilities are insufficiently developed may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, initially limit the scope of application of this Convention.

2. Each Member which avails itself of the provisions of paragraph 1 of this Article shall specify, in a declaration appended to its ratification, the branches of economic activity or types of undertakings to which it will apply the provisions of the Convention.

3. The provisions of the Convention shall be applicable as a minimum to the following: mining and quarrying; manufacturing; construction; electricity; gas and water; sanitary services; transport, storage and communication; and plantations and other agricultural undertakings mainly producing for commercial purposes, but excluding family and small-scale holding producing for local consumption and not regularly employing hired workers.

4. Any Member which has limited the scope of application of this Convention in pursuance of this Article –
(a) shall indicate in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the general position as regards the employment or work of young persons and children in the branches of activity which are excluded from the scope of application of this Convention and any progress which may have been made towards wider application of the provisions of the Convention;
(b) may at any time formally extend the scope of application by a declaration addressed to the Director-General of the International Labour Office.

Article 6

This Convention does not apply to work done by children and young persons in schools for general, vocational or technical education or in other training institutions, or to work done by persons at least 14 years of age in undertakings, where such work is carried out in accordance with conditions prescribed by the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, and is an integral part of –
(a) a course of education or training for which a school or training institution is primarily responsible;
(b) a programme of training mainly or entirely in an undertaking, which programme has been approved by the competent authority; or
(c) a programme of guidance or orientation designed to facilitate the choice of an occupation or of a line of training.

Article 7

1. National laws or regulations may permit the employment or work of persons 13 to 15 years of age on light work which is –
(a) not likely to be harmful to their health or development; and
(b) not such as to prejudice their attendance at school, their participation in vocational orientation or training programmes approved by the competent authority or their capacity to benefit from the instruction received.

2. National laws or regulations may also permit the employment or work of persons who are at least 15 years of age but have not yet completed their compulsory schooling on work which meets the requirements set forth in sub-paragraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article.

3. The competent authority shall determine the activities in which employment or work may be permitted under paragraphs 1 and 2 of this Article and shall prescribe the number of hours during which and the conditions in which such employment or work may be undertaken.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, a Member which has availed itself of the provisions of paragraph 4 of Article 2 may, for as long as it continues to do so, substitute the ages 12 and 14 for the ages 13 and 15 in paragraph 1 and the age 14 for the age 15 in paragraph 2 of this Article.

Article 8

1. After consultation with the organisations of employers and worker concerned, where such exist, the competent authority may, by permits granted in individual cases, allow exceptions to the prohibition of employment or work provided for in Article 2 of this

Convention, for such purposes as participation in artistic performances.

2. Permits so granted shall limit the number of hours during which and prescribe the conditions in which employment or work is allowed.

Article 9

1. All necessary measures, including the provision of appropriate penalties, shall be taken by the competent authority to ensure the effective enforcement of the provisions of this Convention.

2. National laws or regulations or the competent authority shall define the persons responsible for compliance with the provisions giving effect to the Convention.

3. National laws or regulations or the competent authority shall prescribe the registers or other documents which shall be kept and made available by the employer; such registers or documents shall contain the names and ages or dates of birth, duly certified wherever possible, of persons whom he employs or who work for him and who are less than 18 years of age.

Article 10

1. This Convention revises, on the terms set forth in this Article, the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965.

2. The coming into force of this Convention shall not close the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, or the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, to further ratification.

3. The Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, and the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, shall be closed to further ratification when all the parties thereto have consented to such closing by ratification of this Convention or by a declaration communicated to the Director-General of the International Labour Office.

4. When the obligations of this Convention are accepted –

(a) by a Member which is a party to the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention, this shall ipso iure involve the immediate denunciation of that Convention,

(b) in respect of non-industrial employment as defined in the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, by a Member which is a party to that Convention, this shall ipso iure involve the immediate denunciation of that Convention,

(c) in respect of non-industrial employment as defined in the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, by a Member which is a party to that Convention, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention, this shall ipso iure involve the immediate denunciation of that Convention,

(d) in respect of maritime employment, by a Member which is a party to the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that Article 3 of this Convention applies to maritime employment, this shall ipso iure involve the immediate denunciation of that Convention,

(e) in respect of employment in maritime fishing, by a Member which is a party to the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that Article 3 of this Convention applies to employment in maritime fishing, this shall ipso iure involve the immediate denunciation of that Convention,

(f) by a Member which is a party to the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, and a minimum age of not less than the age specified in pursuance of that Convention is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that such an age applies to employment underground in mines in virtue of Article 3 of this Convention, this shall ipso iure involve the immediate denunciation of that Convention,

if and when this Convention shall have come into force.

5. Acceptance of the obligations of this Convention –

(a) shall involve the denunciation of the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, in accordance with Article 12 thereof,

(b) in respect of agriculture shall involve the denunciation of the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, in accordance with Article 9 thereof,

(c) in respect of maritime employment shall involve the denunciation of the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, in accordance with Article 10 thereof, and of the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, in accordance with Article 12 thereof,

if and when this Convention shall have come into force.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides –

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso iure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Fifty-eight Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-seventh day of June 1973.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-seventh day of June 1973.

The President of the Conference,

BINTU'a TSHIABOLA

The Director-General of the International Labour Office,

WILFRED JENKS

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Certified true and complete copy,

for the Director-General of the International Labour Office:

FRANCIS MAUPAIN signature manual
Legal adviser
of the International Labour Office

Príloha
k č. 341/1998 Z. z.

CONVENTION 138

Convention de l'Organisation internationale du Travail concernant l'âge minimum d'admission à l'emploi Nº 138/1973

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 6 juin 1973, en sa cinquante-huitième session;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'âge minimum d'admission à l'emploi, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Notant les termes de la convention sur l'âge minimum (industrie), 1919, de la convention sur l'âge minimum (travail maritime), 1920, de la convention sur l'âge minimum (agriculture), 1921, de la convention sur l'âge minimum (soutiers et chauffeurs), 1921, de la convention sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1932, de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936, de la convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937, de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937, de la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959, et de la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965;

Considérant que le moment est venu d'adopter un instrument général sur ce sujet, qui devrait graduellement remplacer les instruments existants applicables à des secteurs économiques limités, en vue de l'abolition totale du travail des enfants;

Après avoir décidé que cet instrument prendrait la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt-sixième jour de juin mil neuf cent soixante-treize, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur l'âge minimum, 1973:

Article 1

Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur s'engage à poursuivre une politique nationale visant à assurer l'abolition effective du travail des enfants et à élever progressivement l'âge minimum d'admission à l'emploi ou au travail à un niveau permettant aux adolescents d'atteindre le plus complet développement physique et mental.

Article 2

1. Tout Membre qui ratifie la présente convention devra spécifier, dans une déclaration annexée à sa ratification, un âge minimum d'admission à l'emploi ou au travail sur son territoire et dans les moyens de transport immatriculés sur son territoire; sous réserve des dispositions des articles 4 à 8 de la présente convention, aucune personne d'un âge inférieur à ce minimum ne devra être admise à l'emploi ou au travail dans une profession quelconque.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention pourra, par la suite, informer le Directeur général du Bureau international du Travail, par de nouvelles déclarations, qu'il relève l'âge minimum spécifié précédemment.

3. L'âge minimum spécifié conformément au paragraphe 1 du présent article ne devra pas être inférieur à l'âge auquel cesse la scolarité obligatoire, ni en tout cas à quinze ans.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3 du présent article, tout Membre dont l'économie et les institutions scolaires ne sont pas suffisamment développées pourra, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, spécifier, en une première étape, un âge minimum de quatorze ans.

5. Tout Membre qui aura spécifié un âge minimum de quatorze ans en vertu du paragraphe précédent devra, dans les rapports qu'il est tenu de présenter au titre de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, déclarer:
a) soit que le motif de sa décision persiste;
b) soit qu'il renonce à se prévaloir du paragraphe 4 ci-dessus à partir d'une date déterminée.

Article 3

1. L'âge minimum d'admission à tout type d'emploi ou de travail qui, par sa nature ou les conditions dans lesquelles il s'exerce, est susceptible de compromettre la santé, la sécurité ou la moralité des adolescents ne devra pas être inférieur à dix-huit ans.

2. Les types d'emploi ou de travail visés au paragraphe 1 ci-dessus seront déterminés par la législation nationale ou l'autorité compétente, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, la législation nationale ou l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, autoriser l'emploi ou le travail d'adolescents dès l'âge de seize ans à condition que leur santé, leur sécurité et leur moralité soient pleinement garanties et

qu'ils aient reçu, dans la branche d'activité correspondante, une instruction spécifique et adéquate ou une formation professionnelle.

Article 4

1. Pour autant que cela soit nécessaire et après avoir consulté les organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, l'autorité compétente pourra ne pas appliquer la présente convention à des catégories limitées d'emploi ou de travail lorsque l'application de la présente convention à ces catégories soulèverait des difficultés d'exécution spéciales et importantes.

2. Tout Membre qui ratifie la présente convention devra, dans le premier rapport sur l'application de celle-ci qu'il est tenu de présenter au titre de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, indiquer, avec motifs à l'appui, les catégories d'emploi qui auraient été l'objet d'une exclusion au titre du paragraphe 1 du présent article, et exposer, dans ses rapports ultérieurs, l'état de sa législation et de sa pratique quant à ces catégories, en précisant dans quelle mesure il a été donné effet ou il est proposé de donner effet à la présente convention à l'égard desdites catégories.

3. Le présent article n'autorise pas à exclure du champ d'application de la présente convention les emplois ou travaux visés à l'article 3.

Article 5

1. Tout Membre dont l'économie et les services administratifs n'ont pas atteint un développement suffisant pourra, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, limiter, en une première étape, le champ d'application de la présente convention.

2. Tout Membre qui se prévaut du paragraphe 1 du présent article devra spécifier, dans une déclaration annexée à sa ratification, les branches d'activité économique ou les types d'entreprises auxquels s'appliqueront les dispositions de la présente convention.

3. Le champ d'application de la présente convention devra comprendre au moins: les industries extractives; les industries manufacturières; le bâtiment et les travaux publics; l'électricité, le gaz et l'eau; les services sanitaires; les transports, entrepôts et communications; les plantations et autres entreprises agricoles exploitées principalement à des fins commerciales, à l'exclusion des entreprises familiales ou de petites dimensions produisant pour le marché local et n'employant pas régulièrement des travailleurs salariés.

4. Tout Membre ayant limité le champ d'application de la convention en vertu du présent article:

a) devra indiquer, dans les rapports qu'il est tenu de présenter au titre de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, la situation générale de l'emploi ou du travail des adolescents et des enfants dans les branches d'activité qui sont exclues du champ d'application de la présente convention ainsi que tout progrès réalisé en vue d'une plus large application des dispositions de la convention;
b) pourra, en tout temps, étendre le champ d'application de la convention par une déclaration adressée au Directeur général du Bureau international du Travail.

Article 6

La présente convention ne s'applique ni au travail effectué par des enfants ou des adolescents dans des établissements d'enseignement général, dans des écoles professionnelles ou techniques ou dans d'autres institutions de formation professionnelle, ni au travail effectué par des personnes d'au moins quatorze ans dans des entreprises, lorsque ce travail est accompli conformément aux conditions prescrites par l'autorité compétente après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, et qu'il fait partie intégrante:

a) soit d'un enseignement ou d'une formation professionnelle dont la responsabilité incombe au premier chef à une école ou à une institution de formation professionnelle;
b) soit d'un programme de formation professionnelle approuvé par l'autorité compétente et exécuté principalement ou entièrement dans une entreprise;
c) soit d'un programme d'orientation destiné à faciliter le choix d'une profession ou d'un type de formation professionnelle.

Article 7

1. La législation nationale pourra autoriser l'emploi à des travaux légers des personnes de treize à quinze ans ou l'exécution, par ces personnes, de tels travaux, à condition que ceux-ci:

a) ne soient pas susceptibles de porter préjudice à leur santé ou à leur développement;
b) ne soient pas de nature à porter préjudice à leur assiduité scolaire, à leur participation à des programmes d'orientation ou de formation professionnelles approuvés par l'autorité compétente ou à leur aptitude à bénéficier de l'instruction reçue.

2. La législation nationale pourra aussi, sous réserve des conditions prévues aux alinéas a) et b) du paragraphe 1 ci-dessus, autoriser l'emploi ou le travail des personnes d'au moins quinze ans qui n'ont pas encore terminé leur scolarité obligatoire.

3. L'autorité compétente déterminera les activités dans lesquelles l'emploi ou le travail pourra être autorisé conformément aux paragraphes 1 et 2 du présent article et prescrira la durée, en heures, et les conditions de l'emploi ou du travail dont il s'agit.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, un Membre qui a fait usage des dispositions du paragraphe 4 de l'article 2 peut, tant qu'il s'en prévaut, substituer les âges de douze et quatorze ans aux âges de treize et quinze ans indiqués au paragraphe 1 et l'âge de quatorze ans à l'âge de quinze ans indiqué au paragraphe 2 du présent article.

Article 8

1. Après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, l'autorité compétente pourra, en dérogation à l'interdiction d'emploi ou de travail prévue à l'article 2 de la présente convention, autoriser, dans des cas individuels, la participation à des activités telles que des spectacles artistiques.

2. Les autorisations ainsi accordées devront limiter la durée en heures de l'emploi ou du travail autorisés et en prescrire les conditions.

Article 9

1. L'autorité compétente devra prendre toutes les mesures nécessaires, y compris des sanctions appropriées, en vue d'assurer l'application effective des dispositions de la présente convention.

2. La législation nationale ou l'autorité compétente devra déterminer les personnes tenues de respecter les dispositions donnant effet à la convention.

3. La législation nationale ou l'autorité compétente devra prescrire les registres ou autres documents que l'employeur devra tenir et conserver à disposition; ces registres ou documents devront indiquer le nom et l'âge ou la date de naissance, dûment attestés dans la mesure du possible, des personnes occupées par lui ou travaillant pour lui et dont l'âge est inférieur à dix-huit ans.

Article 10

1. La présente convention porte révision de la convention sur l'âge minimum (industrie), 1919, de la convention sur l'âge minimum (travail maritime), 1920, de la convention sur l'âge minimum (agriculture), 1921, de la convention sur l'âge minimum (soutiers et chauffeurs), 1921, de la convention sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1932, de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936, de la convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937, de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937, de la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959, et de la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965, dans les conditions fixées ci-après.

2. L'entrée en vigueur de la présente convention ne ferme pas à une ratification ultérieure la convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936, la convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937, la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937, la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959, et la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965.

3. La convention sur l'âge minimum (industrie), 1919, la convention sur l'âge minimum (travail maritime), 1920, la convention sur l'âge minimum (agriculture), 1921, et la convention sur l'âge minimum (soutiers et chauffeurs), 1921, seront fermées à toute ratification ultérieure lorsque tous les Etats Membres parties à ces conventions consentiront à cette fermeture, soit en ratifiant la présente convention, soit par une déclaration communiquée au Directeur général du Bureau international du Travail.

4. Dès l'entrée en vigueur de la présente convention:

a) le fait qu'un Membre partie à la convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937, accepte les obligations de la présente convention et fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum d'au moins quinze ans entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937;

b) le fait qu'un Membre partie à la convention sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1932, accepte les obligations de la présente convention pour les travaux non industriels au sens de ladite convention entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1932;

c) le fait qu'un Membre partie à la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937, accepte les obligations de la présente convention pour les travaux non industriels au sens de ladite convention et fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum d'au moins quinze ans entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937;

d) le fait qu'un Membre partie à la convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936, accepte les obligations de la présente convention pour le travail maritime et, soit fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum d'au moins quinze ans, soit précise que l'article 3 de la présente convention s'applique au travail maritime, entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936;

e) le fait qu'un Membre partie à la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959, accepte les obligations de la présente convention pour la pêche maritime et, soit fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum d'au moins quinze ans, soit précise que l'article 3 de la présente convention s'applique à la pêche maritime, entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959;

f) le fait qu'un Membre partie à la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965, accepte les obligations de la présente convention et, soit fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum au moins égal à celui qu'il avait spécifié en exécution de la convention de 1965, soit précise qu'un tel âge s'applique, conformément à l'article 3 de la présente convention, aux travaux souterrains, entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965.

5. Dès l'entrée en vigueur de la présente convention:

a) l'acceptation des obligations de la présente convention entraîne la dénonciation de la convention sur

l'âge minimum (industrie), 1919, en application de son article 12;

b) l'acceptation des obligations de la présente convention pour l'agriculture entraîne la dénonciation de la convention sur l'âge minimum (agriculture), 1921, en application de son article 9;

c) l'acceptation des obligations de la présente convention pour le travail maritime entraîne la dénonciation de la convention sur l'âge minimum (travail maritime), 1920, en application de son article 10, et de la convention sur l'âge minimum (soutiers et chauffeurs), 1921, en application de son article 12.

Article 11

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 12

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 13

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédant, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 14

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 15

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciations qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 16

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 17

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 13 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 18

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa cinquante-huitième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 27 juin 1973.

En foi de quoi ont apposé leurs signatures, ce vingt-septième jour de juin 1973:

Le Président de la Conférence
BINTU'a TSHIABOLA

Le Directeur général du Bureau international du Travail
WILFRED JENKS

Le texte de la Convention présenté ici est une copie exacte du texte authentiqué par les signatures du Président de la Conférence internationale du Travail et du Directeur général du Bureau international du Travail.

Copie certifiée conforme et complète,

pour le Directeur général du Bureau international du Travail:

FRANCIS MAUPAIN signé de sa propre main
Conseiller juridique
du Bureau international du Travail

1) V tomto oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky sa uvádza slovenský preklad pôvodného textu dohovoru; v prílohe k oznámeniu sa uvádza pôvodný text dohovoru v anglickom jazyku a vo francúzskom jazyku.

2) Členský štát Medzinárodnej organizácie práce.

3) Anglický text tohto dohovoru používa termín „workers“ – „pracovníci“. Francúzsky text tohto dohovoru používa termín „travailleurs“ – „pracovníci“. Pracovnoprávne predpisy platné v Slovenskej republike nepoužívajú termín „pracovníci“, ale používajú termín „zamestnanci“ v súlade s čl. I prvým bodom a čl. VIII zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 206/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákonník práce (zákon č. 65/1965 Zb.) a menia sa a dopĺňajú zákony v oblasti zamestnanosti v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.